దేవుడిగది

"అట్లాగా అమ్మా... అయితే నీకు పూజచేసుకునే అలవాటు లేదన్నమాట" అన్నది పొరుగింటి సీతమ్మ...

"లేదు పిన్నీ" అన్నది సుశీల. సుశీల కొత్తగా కాపురానికి వొచ్చింది. ఆమెను పరామర్శించడానికి వచ్చింది పొరుగింటి సీతమ్మ. వొచ్చి మాటల్లోకి దింపింది.

"పోనీలే అమ్మా.... లేకపోతే లేకపోయింది. మనస్సులో వుండాలిగాని, పూజలనీ, పునస్కారాలనీ, ఈపై బండారాలు లేకపోతే మట్టుకేం" అన్నది సీతమ్మ. అని అంతటితో ఊరుకుందా! ఊరుకోలేదు. సుశీలకు భర్త అయిన క్రాంతినాథుని మొదటి భార్యకు పూజలంటే యిష్టమనీ, రోజులో ఎక్కువభాగం దేవుడిగదిలో నేగడిపేదనీ చెప్పింది. అది క్రాంతినాథునికి అట్టే యిష్టంగా ఉండేదికాదని కూడా చెప్పింది. అయినా అతడు ఏమీ అనేవాడుకాదట ఆమె యిష్టం వొచ్చినట్లే జరగనిచ్చేవాడట— "పాపం అతి మంచివాడు. ఎవ్వరికీ కష్టం కలగడం అతనికి యిష్టం వుండదు" అని ముగించింది.

సుశీల యేమీ మాట్లాడలేదు. ఇందులో మాట్లాడవలసింది మాత్రం ఏముంది? తనభర్త మంచితనం ఆమెకు మొదటి రోజే తెలిసింది. మరొకరు చెప్పవలసిన అవసరంలేదు. తన భర్త మొదటిభార్య సంగతి తనకు అట్టే తెలియకపోయినా, ఆమెను గురించికూడా తన కెవ్వరూ చెప్పవలసిన అవసరం లేదు. ఎందుకంటే, ఆమెనుగురించి మంచైనా చెడైనా, తనకు వినాలనిలేదు. అయినా పొరిగింటి సీతమ్మ ఆమెను విడిచిపెట్ట లేదు.

"నిజం సుశీలా! ఆమె మరణించింతర్వాత, అతను మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకుంటున్నాడని తెలియగానే, మా అందరికీ ఆశ్చర్యంవేసింది. అతను మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకుంటాడని మేమెవ్వరం అనుకోలేదు" అన్నది.

దీనికి సుశీల యేం చెపుతుంది? మెదలకుండా వింటూ కూర్చుంది. "పోనీలే, అమ్మా జరిగిందేదో జరిగింది. నీతో బాగుంటున్నారా?" అని అడిగింది సీతమ్మ.

ఇక సుశీలకు జవాబు చెప్పక తప్పలేదు. "అదేమిటి పిన్నీ, బాగుండకపోవడం ఏమిటి?" అన్నది.

"అదికాదే, మొదటిరోజుల్లో ఎప్పుడూ దేవుడిగదిలో నే కూర్చునేవాడట; అందుకని, అడుగుతున్నా" అన్నదిసీతమ్మ.

అప్పటినుంచి సుశీలకు తన అత్తవారి యింట్లోవున్న దేవుడి గదిమీదకు దృష్టి మళ్ళింది. తాను ఒచ్చినప్పటినుంచి ఆ గది తాళంవేసే వుంటూంది. దాని జోలి ఎవ్వరికీ పట్టినట్లే కనపడదు తన భర్తగాని, అత్తగారుగాని ఆ గది చాయలకే వెళ్ళినట్లు కనపడదు.

ఆమెకు ఒకరోజు ఆ గది తాళపు చెవి ఎక్కడుందో తెలుసుకోవా లనిపించింది. ఆ గది తాళపుచెవి ఎక్కడుంది? ఇన్నాళ్ళూ ఆమె ఆ గదిని చూస్తూంది, వేసివున్న తాళాన్ని చూస్తూవుంది. కాని తాళపుచెవి ఎక్కడుంది? అనే ప్రశ్న ఇవ్వాళే తట్టింది. ఎందుకనో! ఒకరోజు భర్తని అడుగుదాం అనుకున్నది.

"మీ సిల్కు చొక్కా వొకటి ఉండాలి చూడండి" అన్నది.

"అవును" అన్నాడు భర్త...

"చాకలివాడు తీసుకురాలేదు" అన్నది.

"కబురు పంపించు. తెస్తాడు" అన్నాడు భర్త.

చాకలివాడు సిలుకు-చొక్కా తేకపోవడానికీ దేవుడి గది తాళపుచెవికీ, సంబంధం ఏమిటో ఆమెకు అర్థంకాలేదు. కాని మాట్లాడుతూనేవుంది.

"ఏమో, ఏమి తెస్తాడో" అన్నది.

"తెస్తాడు, వాడు చాలా నమ్మకమైనవాడు" అన్నాడు భర్త.

"మీకంతా నమ్మకమయిన వాళ్లే" అన్నది. అన్నది కాని అన్నందుకు వెంటనే పశ్చాత్తాపపడింది. తాళపు చెవి అడుగుదామని బయలుదేరి నిందమోపటందాకా వెళ్ళింది తను. తన భర్త మంచివాడు గనక సరిపోయింది. లేకపోతే తగాదాలోకి దిగేది. ఇక లాభంలేదని అనుకొని అత్తగారి నడిగింది.

"నా ట్రంకుపెట్టె తాళంచెవి పోయిందండీ...."

"అయ్యో ఎట్లా పోయిందే" అన్నది అత్తగారు.

"ఎక్కడో పెట్టి మరచిపోయ్యాను."

"వెతుకమ్మా. వెతుకు."

"వెతికాను. కనపడలేదు."

"పోనీ బజారుకు పంపి కొత్త తాళపుచెవి తెప్పించక పోయావా అమ్మా?"

"ఎవ్వరున్నారు, తేవటానికి!"

"అబ్బాయితో చెప్పకపోయావ్!"

అంతే, అత్తగారిని కూడా అడగలేక పోయింది. దేవుడి గది తాళపు చెవి అడగటానికి తనకెందుకు కుదరటం లేదో ఆమెకు అర్థం కాలేదు. అప్పటికి మెదలకుండ వూరుకుంది. మనస్సులో మాత్రం దేవుడిగది మెదలటం మానలేదు.

* * *

ఒకరోజు రాత్రి, నిద్ర పోతున్న సుశీలకు, పూజ చేసుకునే గది దగ్గర అలికిడైనట్లు అనిపించి మెలకువ వొచ్చింది. కళ్లు తెరిచి చూచింది. భర్త మంచంమీద లేడు. నెమ్మదిగా లేచి పూజచేసుకునే గదిదగ్గరకు వెళ్ళింది. పూజ చేసుకునే గది గదిగానే వుంది. వేసి వున్న తాళం తాళంగానే వుంది. ఇంతలో పక్క గదిలోనుంచి ఆమె భర్త వొచ్చాడు. అటూ ఇటూ చూచి తాళంతీసి, తలుపు తెరిచాడు. గదిలోకి వెళ్లాడు.

ఆమె గుండె గుభేలుమన్నది. ఇంతకుముందు ఆమెకు దేవుడి గది ఎప్పుడూ వొకే విధంగా కనిపించింది, దేవుడిగది అనుకోగానే, మూసివుంచిన తలుపులూ, వేసి వుంచిన తాళంఆమెకు ప్రత్యక్షంఅయ్యేవి. అటువంటిదేవుడిగది,ఇప్పుడు దేవుడిగదిగా కనపట్టం లేదు. తలుపులు తెరుచుకొని ఉన్నయ్. తాళం, జారిన జబ్బకు మళ్లీకొక్కానికి వేళ్ళాడుతూ వుంది. ఆమెకు ఒక్కసారిగా విచారం వేసింది. విచారం వెయ్యటమేతడవుగా కాళ్ళు వొణికినై. ఆమె అట్లా ఎంతసేపు నిలబడిందో, దేవుడి గదిలోనుంచి భర్త బయటకు రావటం చూచింది. నెమ్మదిగా తలుపులు మూశాడు. తాళం వేశాడు. సొమ్మసిలి తలుపుకి ఆనుకొని నుంచున్నాడు. మనిషిలో ఎంతమార్పు ఇంతసేపూ దేవుడిగదిలో ఏం చేస్తున్నాడో!

అతను గదిదగ్గరనుంచి కదిలాడు! ఆమె ముందుగావెళ్లి ఏమీ ఎరగనట్టు పడుకుంది పక్కగదిలో డ్రాయరు లాగిన మోత. ఆమె తన భర్త దేవుడిగది తాళపు చెవిని డ్రాయర్లో పెడుతున్నాడని గ్రహించింది. అతను డ్రాయరు మూశాడు? గదిలోకి వొచ్చాడు. అతని పక్కమీద పడుకున్నాడు. ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు. అతని కళ్లవెంట నీరు కారటం ఆమె చూసింది.

ఆ రాత్రి ఇక ఆమెకు నిద్రపట్టలేదు. తలుపులు తెరచిన, తాళంతీసిన దేవుడిగదీ, తాళం తీస్తున్న తన భర్తా,తన

భర్త కార్చిన కన్నీరూ—ఎంతసేపూ ఇవే జ్ఞాపకం వచ్చేవి. ఎప్పుడూ తాళం వేసివుండే దేవుడిగదిని తన భర్త యెందుకు తెరిచాడు? ఆ గదిలో ఏం చేశాడు? ఇంతకీ ఆగదిలోఏముంది? యింత రహస్యం దేనికోసం?

ఆమె మనస్సు వికలం అయింది. వికలమయిన మనస్సుతో తెల్లవారి లేచింది. భర్త మామూలుగానే ప్రతిచిన్న విషయంలోనూ ఆమెను సంతోష పెట్టటానికి ప్రయత్నించాడు. కాని ఈనాడు అతని ప్రయత్నంలో అసహజత్వంకనిపించింది సుశీలకు. అతను తనపట్ల భర్తగా తన విధ్యుక్త ధర్మాన్ని మాత్రమే నెరవేర్చుకుంటున్నాడని, మనస్సు వుంచి ఏ పనీ చెయ్యటం లేదనీ అనిపించింది ఆమెను.

"మీ మనస్సు..." ఏదో చెప్పబోయింది.

ఆలోచిస్తూ కూర్చున్న ఆమె భర్త తానేమి అంటూ వున్నదీ తెలియకుండానే, "అవును" అన్నాడు...

"ఇక్కడ వున్నట్టు లేదు." అన్నది ఆమె.

"అవును" అన్నాడు ఆమె భర్త. అని, ఆమె ఏదో అడుగుతున్నదనీ తానేదో ఆమెకు జవాబు చెపుతున్నాననీ తెలుసుకొని, "ఏమిటీ?" అని అడిగాడు...

"అబ్బే ఏమీ లేదు. మీ మనస్సు యిక్కడ వున్నట్లు లేదు...." అన్నది.

""లేకేం!... ఇక్కడే వుంది." అన్నాడు.

"రాత్రి బాగా నిద్ర పట్టినట్టు లేదు" అన్నది పరీక్షగా అతని మోహం జేస్తరించింది. పైకి, "పట్టకేం! బాగానే పట్టింది. మామూలుగానే పట్టింది." అని ఏదో పనివున్న

వాడికిమళ్లీ ఇక లేచాడు. ప్రశ్నించటానికి ఆమెకు అవకాశం ఇవ్వలేదు. భోజనం దగ్గర కూర్చొని, మొక్కు తీర్చుకొని బయటకు వెళ్ళాడు.

సుశీల నెమ్మదిగా వంటచేస్తున్న అత్తగారి దగ్గరకు చేరింది.

"రాత్రి నిద్ర పట్టలేదు" అన్నది.

"వేడిచేసి వుంటుంది," అన్నది అత్తగారు.

"వేడిగాదు."

"పడక కుదరలేదేమో!"

"అర్ధరాత్రి అలికిడైంది."

"పాడు, ఎలుకలు" అన్నది అత్తగారు

"దేవుడిగది దగ్గర," అన్నది సుశీల. ఈసారి అత్తగారు తేరిపార జూచింది.

"మీ అబ్బాయికూడా నిద్ర పట్టలేదు" అన్నది. సుశీల.

అత్తగారు మాట్లాడలేదు.

"మీ అబ్బాయి అర్ధరాత్రివేళ దేవుడిగదిలోకి వెళ్ళి వచ్చారా," అన్నది సుశీల.

అత్తగారు నెమ్మదిగా పొయ్యివైపుకు తిరిగింది. తిరగమోత మాడుతుందని కాదు.

"ఆ గదిలో ఏముంది అత్తయ్యా?"అనిఅడిగింది సుశీల. తెగించి అడిగింది.

అత్తగారు చెప్పారు—“నామాట విను, నువ్వు ఆ విషయం పట్టించుకోకు...” అని.

“పట్టించుకోకుండా ఎట్లావుండేది అత్తయ్యా?”

“పట్టించుకోకుండా వుండటం నీకూ మంచిది; వాడికీ మంచిది. నామాట వినమ్మా....” అన్నది ఆవిడ.

చేసేదిలేక సుశీల ఈవిషయం మరచిపోదా మనుకుంది. కాని ఆ పని ఆమెవల్ల కాలేదు. ఎవ్వరితోనూ చెప్పకుండా మనసులో ఉంచుకుందాం అనుకుంది. పొరుగింటి సీతమ్మకు మాత్రం ఏ పరిస్థితుల్లోనూ చెప్పకూడదనుకుంది. కాని తీరా సీతమ్మ వొచ్చేటప్పటికి తనకు తెలియకుండానే యీ విషయాన్ని... కదిలించింది.

“వారు మొదటిరోజుల్లో యెప్పుడూ దేవుడి గదిలోనే ఉండేవారా పిన్నీ?” అని అడిగింది సుశీల...

“అవునే”

“ఎందుకో!”

“ఏమోనే! కాని వూళ్ళోవాళ్లు ఎవ్వరికి తోచిన కారణం వాళ్ళు చెప్పుకుంటూనే ఉండేవాళ్లు.”

“ఏమిటవి పిన్నీ?”

“ఇప్పుడా సంగతులన్నీ యెందుకులేవే?” అన్నది సీతమ్మ. ఎట్లాగూ సుశీల ఊరుకోదని తెలిసి...

“తెలుసుకుంటే తప్పేముంది పిన్నీ!”

"తప్పేంలేదు... ఇందులో ఎంతవరకు నిజంవుందో. నేను విన్న సంగతులు చెబుతాను" అని ఆమె చెప్పింది అందులో ముఖ్యమైంది ఒకటే.

"అతని మొదటిభార్య అతనికి రోజూ ప్రత్యక్షంఅయ్యే దట. ప్రత్యక్షమై ఏ రోజుకి ఆ రోజు అతను నిర్వర్తించవలసిన విధులను గూర్చి చెప్పేదట. ఆమె చెప్పినట్లు అతను చేసేవా డట. ఆమె బ్రతికివున్నంతకాలం ఆమె చెప్పినట్లు చేసేవా డవటంవల్ల, ఆమె మరణకాలంలో 'ఇక నే నేం చెయ్యను!' అని వాపోతుంటే ఆమె ఈ విధానంఏర్పాటుచేసి పోయిందట"

"అదినిజమైతే, తర్వాత దేవుడిగదికి వెళ్ళటంఎందుకు మానివేశారు?" అని అడిగింది సుశీల.

"ఏమోనమ్మా, నాకెట్లా తెలుస్తుంది? అదీ కాకుండా మానివేశాడని నీకెట్లా తెలుసు, నీకు తెలియకుండా వెళ్ళి వస్తున్నాడేమో!" అన్నది.

"వెళ్లటంలేదు" అన్నది సుశీల.

"నీకంత నమ్మకం వుంటం మంచిదే" అన్నది పొరు గింటి సీతమ్మ.

"ఊళ్ళోవాళ్ళు అనుకునే మాటలు చెప్పానమ్మా. ఆ మాటకొస్తే నీ వివాహం కూడా మొదటి భార్య ఆజ్ఞాను సారమే జరిగిందని చెప్పుకున్నారు ఊళ్లోవాళ్ళు."

"వారు తిరిగి వివాహం చేసుకుంటే ఆమెకేమివస్తుంది పిన్నీ?"

"మొదటి భార్య మరణించిన నెలరోజులవరకూ అతను ఆ దేవుని గదిలోనుండి బయటకురాలేదట. అతని మనస్సు త్రిప్పకపోతేలాభంలేదని ఒకరోజు ఆమె ప్రత్యక్షమై ద్వితీయ వివాహం చేసుకోమని ఆజ్ఞాపించిందట. ఆమె ఆజ్ఞను తిరస్కరింపలేక నిన్ను వివాహం చేసుకున్నాడట."

ఈ విధంగా చెప్పుకుపోతోంది పొరుగింటి సీతమ్మ. సుశీల కళ్ళు చెమ్మగిల్లినై.

"ఏమిటమ్మా! ఏమన్నా జరిగిందా" అని ఆతురతగా అడిగింది సీతమ్మ.

"ఏం లేదు పిన్నీ"

"చెప్పవమ్మా.... నీకు తల్లి వంటిదాన్ని"

సుశీల ఇక దాచుకోలేకపోయింది. రాత్రిజరిగిన సంగతి పొరుగింటి సీతమ్మకి చెప్పింది ఆమె ముక్కుమీద వేలువేసుకొని, "అయితే ఇప్పటికీ అతన్ని అతని మొదటిభార్యేనడుపుతూ వుందన్నమాట" అన్నది. "సెగలేకుండా పొగెందుకువుంటుంది. వూళ్ళోవాళ్లు అనుకొనే మాటలు నిజమే... నామాట విని వీలయినంత త్వరలో అసలు ఆ గదిలో ఏముందో తెల్సుకో. ఆ గది తాళపుచెవి ఎక్కడుందో నీకు తెలుసుగా" అన్నది. ఆమెను ఓదార్చి-సానుభూతి చూపి-బాధపెట్టింది. "ఏదన్నా అవసరం వుంటే కబురు చెయ్యవమ్మా వొస్తాను" అని చెప్పి వెళ్లింది. వెళ్ళి వూళ్లో ఏమి చెప్పిందో... ఊరు వూరంతా పుకార్లతో ఒక్కసారి గప్పుమన్నది.

అసలు పుకార్లుపుట్టించేవాళ్లు కాస్తసత్యానికి, ఎక్కువ అసత్యాన్ని కలిపి, బజార్న పెడతారు. ప్రజలు, వారి వారి శక్తికొద్దీ దాన్ని చిలువలు పలవలుచేసి వర్ణించి చెప్పుకుంటారు ఈ విధంగా నోళ్లు మారినకొద్దీ రూపం మారుతుంది. చివరికి రూపం పూర్తిగా మారుతుంది. ఈ మారిన రూపంలో అసలు వస్తువును, మొదటిలో దాన్ని సృష్టించినవాళ్లే గుర్తుపట్టలేక, దాని సృష్టికర్తలు మరొకరనీ, అది సత్యమేననీ అనుకుంటారు. పొరుగింటి సీతమ్మ పని యింతే అయింది. క్రాంతినాధునిమీద ఆమె కొన్ని పుకార్లు పుట్టించింది. ఆ పుకార్లు ప్రజల నోళ్ళల్లోపడి రూపాలుమారి, మళ్లీ తనదగ్గరికే వచ్చేసరికి వాటిని గుర్తుపట్టలేకపోయింది. వాటి సృష్టిలో తనకే ప్రమేయం లేదనుకుంది. అవి పరమసత్యా లనుకుంటోంది. ఎప్పటి కప్పుడు సుశీలకు చేరవేసింది. రకరకాల పుకార్లను ఈ విధంగా వింటూన్న సుశీల వీటినుంచి తప్పించుకోవటానికి దేవుడిగదిలో ఏముందో తెలుసుకోవటం కంటే వేరు మార్గం లేదు అనుకుంది.

"సుశీలను ఆ ఇంటిలో నానాకష్టాలూ పెడుతున్నారట" "క్రాంతినాధుని మొదటి భార్య చచ్చి దెయ్యం అయ్యిందట"...."పట్టటం పట్టటం భర్తనే పట్టిందట" "క్రాంతినాధుని ఇంటిలో దేవుడిగది వొకటి ఉందట"..."ఆ దేవుడి గదినిండా దెయ్యాలేనట..."..."క్రాంతినాధుడు అస్తమానం ఆగదిలో తలుపు వేసుకుని ఆ దెయ్యాలతో మాట్లాడుతూవుంటాడట."

ఆ రాత్రి సుశీలకు నిద్ర పట్టలేదు. క్రాంతినాధునినిద్ర

పోనిచ్చి తాను లేచింది. ప్రక్క గదిలోకి నడిచింది. డ్రాయరులో వున్న తాళపు చెవి తీసింది. దేవుడి గదిదగ్గరకు బయలు దేరింది. మూసిన తలుపులూ, వేసిన తాళం ఆమెను భయ పెట్టినై. ప్రాణాలను బిగబట్టి తాళం తీసింది. గదిలోకిఅడుగు పెట్టింది. ఆమె వొళ్ళు ఝల్లు మన్నది. క్షణంఊపిరిసలపలేదు. ఆ గదిలో తానే కాక ఇంకెవ్వరో ఉన్నారనిపించింది. కలయ జూసింది. దేవుడి గదిలో ఒక దేవీ మంటపం, దేవీ మంట పంలో ఒక దేవతా విగ్రహం అంతే.

"ఆ విగ్రహం" అనుకున్నది.

"అది వొట్టి బొమ్మ" అని జవాబు చెప్తూవుంది.

"ఆ గూట్లో" అనుకున్నది.

"ఆరిపోయిన ప్రమిదె అని జవాబు చెప్పుకున్నది.

దేవతా విగ్రహానికి పూజ జరుగుతూ ఉన్నట్టుకూడా లేదు. గది అంతా బూజే విగహానికి ముందు మినుకు మినుకుమనే దీపం.

"అదేమిటి?" అనుకున్నది.

"డ్రాయరు?..."

"తాను తాళపు చెవి తెచ్చిన డ్రాయరుకి మల్లెనే ఉంది..." అనుకున్నది.

"అచ్చుగా అదే..."

"అందులో ఏముందో"

సుశీలకు చూడాలనిపించింది. డ్రాయరు దగ్గరకు

వెళ్ళింది. ఒక అర తెరిచింది. కీచుమని ధ్వనితప్ప ఏమీలేదు. రెండో అర తెరిచింది. అందులో వుత్తరాలకట్ట వుంది ఆకట్ట చేత్తో తీసుకుంది. పాముని తాకినట్లు వొళ్ళు ఝల్లు మన్నది. కట్ట విప్పింది.ఒక వుత్తరం తెరిచింది. అది వొకస్త్రీ వ్రాసింది. తన భర్తకే వ్రాసింది.

"ప్రియా" అంటున్నది.

ఇంతట్లోకే గది గడపలోనుంచి 'సుశీల' అని కేక. ఆమె త్రుళ్ళపడి తిరిగి చూచింది. గది గడపలో తన భర్త...

"ఆ వుత్తరాలు చూడక సుశీ, చూడకు" అంటున్నాడు... ఆ మిణుకు మిణుకుమనే దీపపు వెలుగులో ఆమె కళ్లలో అతని కేమి కనిపించిందో. ఆమె మొహం చూడలేక పోయాడు... "చూడకు సుశీ, చూడకు, చూడకు"అంటూనే తలవంచుకున్నాడు. తూలాడు... తలుపు పట్టుకొని ఆపుకో బోయాడు. లాభం లేకపోయింది. క్రింద పడ్డాడు. సుశీలభర్త దగ్గరకు పరిగెత్తింది. కొడుకు కేక విన్నదో యేమో "ఎంత పని చేశావే తల్లీ!" అంటూ, అత్తగారు వొచ్చింది.

మరునాడు సాయంకాలం క్రాంతినాథుడు నెమ్మదిగా తేరుకుంటున్నాడు. డాక్టరు ప్రమాదం లేదని చెప్పాడు.వంట ఇంటిలో అత్తగారూ, సుశీల మాట్లాడు కుంటున్నారు.

"అవును తల్లీ; నాబిడ్డ మొదటి వివాహంకూడా కాక ముందు పరిచయం అది. ఆ పిల్లా నాబిడ్డాకలిసిచదువుకున్నా రట... తరువాత కొన్నాళ్ల వరకూ ఆపిల్ల యేమయిందోఅబ్బా యికి తెలియనే తెలియదు. ఉండి ఉండి మొదటి వివాహం

అయిం తర్వాత వుత్తరాలు రావటం మొదలు పెట్టినై. ఆ వుత్తరాల్లో అబ్బాయి తన్ను వివాహం చేసుకుంటానని వ్రాసిన వుత్తరం తన దగ్గరవున్నదనీ, అప్పటికి తనకు జన్మించిన శిశువు తండ్రి ఇతనేనని తాను నిరూపించగలననీ, తనకు కావలసిన డబ్బు పంపకపోతే ఇతనిని రెచ్చకీడుస్తానని వ్రాస్తూండేది. అబ్బాయి పడి అది అడిగిన డబ్బు పంపుతుండేవాడ ... ఆ వుత్తరాల కట్ట ఆ పిల్ల వ్రాసిన వుత్తరాల కట్ట."

"దేవుడి గది సంగతి నేను అడిగినప్పుడే నువ్వీ సంగతి చెప్పివుంటే, ఇంతదూరం రాకపోయేదిగా అత్తయ్యా" అంది. సుశీల కళ్ళు ఒత్తుకుంటూ...

"ఎట్లా చెప్పేదమ్మా... నీకు తెలిదేమో... ఎట్లాగో ఒక వుత్తరం నా మొదటి కోడలు కంటపడింది..... అప్పటి నుంచీ అది మంచం పట్టింది. అబ్బాయి ఆ పిల్లకూ తనకూ ఏలాంటి సంబంధం లేదని ఎన్ని చెప్పినా నమ్మలేదు. నమ్మక ఆ దిగులుతోనే మరణించింది. ఈ సంగతి ఎరిగిన నేను నీతో ఏ ధైర్యంతో చెప్పేది తల్లీ.

"అయితే అక్కయ్య యీ దిగులుతోనే మరణించిందన్నమాట."

"అవునమ్మా! ఆ భయంతోనే నీ దగ్గరనూ దాచాం" అన్నది అత్తగారు.

"ఆపిల్ల సంగతి ఇంకేమైనా తెలిసిందా అత్తయ్యా!"

"తెలియకేం, ఆ పిల్ల చెడుజీవితానికి అలవాటు పడి,

నానా భ్రష్టు అయి పరువుగా బ్రతికేవాళ్లని రచ్చకీడుస్తానని భయపెట్టి బ్రతుకుతూ ఉండట.... మొదటి కోడలు పోయిన కొన్నాళ్ల వరకూ ఉత్తరాలు రాకపోతే సర్దుమణిగిపోయింది. గదా అనుకున్నాను మళ్ళీ నెల రోలుజులనుంచీ ఈఉత్తరాలు రావటము ప్రారంభం అయినై. అబ్బాయి మొహంచూచే ఉత్తరాలు వస్తున్నదీ లేనిదీ నేను తెలుసుకున్నాను."

"ఇక ఉత్తరాలు రావులే అత్తయ్యా" అన్నది సుశీల.

"ఏం చెయ్యదలచుకున్నా వేమిటి?" అని అడిగింది అత్తగారు.

"ఇప్పటికి ఆబిడ చాలా ఉత్తరాలు వ్రాసి ఉంటుంది. రేపు నేను ఆబిడ కొక వుత్తరం వ్రాస్తాను" అన్నది సుశీల.

*　*　*

మరొక సంగతి చెప్పటం మరచిపోయాను. ఆ రోజు మొదలుకొని దేవుడిగది తలుపులు ఎప్పుడూ తెరుచుకొనే ఉండేవి. దేవుడిగది మామూలు గదే అయింది.